

Bankerot City of London truer med at forblive i kontrol over verdens derivater, til trods for Brexit

“Storbritannien har advaret Bruxelles om, at tusindvis af europæiske investeringsfonde vil blive truet, hvis Bruxelles nægter at bøje sig for kravet om en omfattende handelsaftale med City of London efter Brexit”, rapporterede The Times of London den 30. juli. “Den britiske ‘lige for lige’ advarselsstrategi er designet til at fremhæve den skade der kan opstå, hvis Storbritannien ikke får en særlig aftale for the City.”

‘Lige for lige’ truslen fra Storbritannien går ud på, at hvis firmaerne i City of London ikke får lov til at sælge derivatkontrakter i EU, vil EU-firmaer blive udelukket fra Storbritannien. En unavngivet britisk regeringsemedsmand hævdede næsvist, at “dette ikke var ment som en trussel. Vi ønskede snarere at angive, hvad begge sider kunne tabe, hvis vi ikke får en god aftale, og det blev også modtaget i den ånd.”

Realiteten bag Londons mafia-lignende trussel blev sagt ligeud tilbage i juli 2017 af Jeremy Browne, som tidligere var City of Londons særlige repræsentant i EU, tilknyttet udenrigsministeriet og ‘Colonial Office’, og medlem af parlamentet fra London. “London er Europas finansielle adgang til verdensmarkederne. Det er uden tvivl det vigtigste finansielle center i verden overhovedet. Hvis Europa ikke har London som dets indgang til globale finansielle markeder, vil det ikke have adgang til globale finansmarkeder.”

City of London er også kendt som 'the Square Mile', Londons finansielle distrikt og det historiske centrum med sin egen borgmester og regering. Teknisk set er City of London et af de 33 lokale myndighedsområder, som London er delt op i.

EU forlænger sanktioner mod Krim

19. juni, 2018 – Det europæiske Råd besluttede i går at forlænge sanktionerne mod Krim i endnu et år frem til 23. juni, 2019. »Denne beslutning vil træde i kraft dagen efter dens udgivelse i den Europæiske Unions Officielle Journal«, lød erklæringen.

EU's sanktionspolitik mod Rusland omfatter tre uafhængige spor: visa-restriktioner mod russiske borgere, økonomiske sanktioner mod en række russiske statslige selskaber inden for olie-, forsvars- og finanssektoren og ligeledes restriktioner mod Krim. De to første sanktionspakker forlænges hver sjette måned, og restriktionerne mod Krim en gang om året, rapporterer TASS.

Græsk parlamentsformand

Voutsis på femdagesbesøg til Kina

18. juni, 2018 – Formand for det græske parlament fra det regerende Syriza-parti, Nikos Voutsis, rejser 18. juni til Beijing i fem dage for forhandlinger med kinesiske regeringsfolk for at styrke bilaterale, politiske og økonomiske relationer, især i sammenhæng med Bælte & Vej Initiativet.

I et interview med *Xinhua*, der blev udgivet på engelsk af Greek Observer-portalens forud for hans afrejse, sagde Voutsis: »Vi har fremragende relationer som folkeslag og lande, især i de seneste år i finans- og handelssektoren. Vi er overbeviste om, at vi udgør en bro mellem Europa og Kina for økonomien såvel som for kulturen«.

Voutsis udtalte, at, i sammenhæng med det kinesisk-græske strategiske partnerskab og Bælte & Vej Initiativet, har Grækenland og Kina i de seneste år gjort betydningsfulde fremskridt mht. deres samarbejde inden for mange sektorer, men mere kunne opnås. Indblanding fra EU's side er det eneste, der forhindrer de græsk-kinesiske relationer i at udvikle sig endnu hurtigere, end de nu gør, sagde han til *Xinhua*: »Grækenlands kurs og indsats for sine relationer med Kina er ikke uforstyrret. Der er nogle forhindringer, der ligger iboende i EU-regler, og som ved flere lejligheder er forstørret i forhold til den 'trussel', som nogle europæere føler, Kinas rolle udgør. Vi er nu meget godt bekendt med de grænser, EU tillader i relationer, der ellers kunne udvikle sig meget hurtigere, og i større udstrækning«, sagde han.

»Jeg er meget optimistisk mht., at hele Europa, og især Balkanlandene og vores land, ville være åben og støtte denne betydningsfulde, strategiske plan, der også vedrører andre kontinenter, således, at der kommer en aftale om

handelsbetingelser, men også om kulturelle produkter og mellemfolkelige udvekslinger«, sagde han.

»Vi er i færd med at konsolidere vores relation med nabolandet, F.Y.R.O.M. [Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien], gennem en aftale, der har et perspektiv og også er med til at åbne vejen for Bælte & Vej, også for handel«, sagde Voutsis. »Disse træk er ikke tilfældige«, med henvisning til aftalen af 17. juni mellem Grækenland og F.Y.R.O.M. om at afslutte den årelange navnestrid.

Foto: Nikos Voutsis er formand for det græske parlament siden 2015 og var forud indenrigsminister fra januar til august 2015 i Tsipras' første regering.

Store forandringer kan blive ved at komme; Trump og Xi kan løse både handel og immigration

Leder fra LaRouchePAC, 18. juni, 2018 – Det netop afsluttede topmøde i Singapore har allerede ændret relationerne mellem nationer i Asien til det bedre og vist præsident Donald Trumps usædvanlige lederskabsevner og bør ændre europæernes og amerikanernes syn på, hvad der er muligt. Den meget reelle mulighed for et snarligt topmøde mellem præsidenterne Trump og Putin, som er absolut afgørende for, at der kan komme en afslutning af 15 års konstante krigskatastrofer i Sydvestasien og Nordafrika, vokser nu frem. Og der kan komme endnu flere »game-changers« – ingen krisesituation er i øjeblikket fastlåst, hvis borgere og ledere vil gå optimistisk frem for

fred og gensidig økonomisk udvikling.

Dette er frem for alt en tid, hvor mange burde gå sammen med os i Schiller Instituttet og LaRouche Political Action Committee (i USA), begge organisationer, der i årtier, siden Berlinmurens fald (1989), har været fakkelbærer for et »nyt paradigme« for økonomisk og videnskabeligt fremskridt og fred. Det, der finder sted i Asien gennem den Nye Silkevej og Korea-topmøderne, kan »bryde ud« i Europa og USA, hvis der findes beslutsomme ledere for samarbejde mellem stormagtssamarbejde – som præsident Trump har vist, at han er.

Helga Zepp-LaRouches appel om et EU-topmøde i næste uge, der rent faktisk løser den derværende migrantkrise – gennem, at europæere går sammen med Kina i den økonomiske udvikling af Afrika – cirkuleres nu internationalt på mange sprog; og nu er den samme løsning blevet foreslået i den kinesiske avis *Global Times*. Zepp-LaRouches appel, »Der skrives nu historie i Asien: EU-topmødet må følge Singapores eksempel!« bør uddeles vidt og bredt for at blive det, der udløser handling, og handling nu.

USA må undgå en handelskrig med Kina, skadelig importtold på dets landbrugssektor, samt mere – det må undgå atter at blive politisk polariseret over immigration fra Latinamerika. Det er nemt nok for Demokraterne at skandalisere for at rejse midler og håbe på at vinde valg. Og det er nemt nok for Republikanere at udskyde og opføre sig oprørt i offentligheden. De ved begge, at de ikke foreslår nogen løsning, ingen duelig politik.

Men der findes en løsning, der bryder de statiske regler for partipolitik og geopolitik.

Præsidenten kan forhandle en undgåelse af handelskrig ved at aftale med Kinas præsident Xi Jinping, at de to nationer i fællesskab vil udvikle Latinamerika gennem kreditudstedelse til store, nye infrastrukturprojekter og agro-industriell udvikling. Med andre ord, gå med i, og bringe ind, Bælte &

Vej. Det er det eneste grundlag for, at masse-immigration til USA, der er udløst af desperation, kan fjernes.

Men der er flere fordele: USA's eksport af højteknologi vil begynde. USA's eksport til Kina vil stige. Det multinationale forsikringsselskab ING har netop udgivet en forudsigelse, der siger, at Bælte & Vej initiativet vil øge den *globale* handel med 12-15 %; og endnu mere mht. handel mellem lande direkte på den Nye Silkevejs transportkorridorer. Hvem har brug for importtold?

Principperne i Helga Zepp-LaRouches appel til handling er simpelt hen principperne for Singapore-topmødet: Fortiden determinerer ikke fremtiden. »Regler for afgrænsning«, der har holdt kriser fastfrosset i årtier, gælder ikke. Og siden præsident Trump har engageret USA i Asien, hvor der nu skabes historie, er løsninger til kriser overalt mulige.

Det, der nu er brug for, som Helga sagde, er mennesker til at gennemføre disse løsninger.

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump besøger Kina. 10. november, 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

**Helga Zepp-LaRouche:
Der skrives nu historie i
Asien!**

EU-topmødet må følge Singapores eksempel!

EU-samarbejde med Kinas Nye Silkevejsinitiativ for udvikling af Afrika bør gøres til det eneste punkt på dagsordenen, og Xi Jinping eller Wang Yi bør inviteres til at deltage, såvel som også nogle afrikanske statsledere, der allerede samarbejder med Kina.

Hvis EU-topmødet, repræsentanten for den kinesiske regering og de afrikanske repræsentanter dernæst i en fælleserklæring udtaler en forpligtelse til at gå i gang med et fælles, forceret program for et panafrikansk infrastruktur- og udviklingsprogram og lover alle unge mennesker i Afrika, at kontinentet vil overvinde fattigdom på kort tid, ville en sådan erklæring, pga. Kinas deltagelse, have den største troværdighed i Afrika og ville ændre dynamikken i alle landene mod et utvetydigt håb for fremtiden og ville således omgående bevirke en ændring i migrantkrisen. Det ville også udfri EU af dens nuværende legitimitetskrise og give de europæiske nationer en mission, der ville placere Europas enhed på et storslået, nyt niveau.

Vil Europas stats- og regeringsledere være i stand til at følge Trumps og Kim Jong-uns eksempel?

Download (PDF, Unknown)

Ny asiatisk alliance former

fremtiden: Vil de tåbelige europæere blive ladet tilbage? Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Internationalt Webcast, 7. juni, 2018

Momentum ligger derfor i Asien, og det er grunden til, at Schiller Instituttet insisterer på, at USA og de europæiske nationer simpelt hen bør alliere sig med de asiatiske lande for at udvikle planeten, overvinde fattigdom, få win-win-samarbejde mellem alle verdens nationer og opbygge et nyt fællesskab, et nyt samfund, for menneskehedens fælles fremtid. Dette ligger så meget inden for rækkevidde, at, hvis blot folk kender til dette Nye Paradigme, der nu vokser meget, meget hurtigt frem, vil de omgående blive optimistiske! Det skyldes udelukkende manglende kendskab til det, der foregår i disse dele af verden, og det er årsagen til pessimisme og til, at mange mennesker ikke kan se nogen måde, hvorpå det kan ændres.

Download (PDF, Unknown)

Østrig anser win-win med Rusland for at foretrække frem for tab-tab med Europa

6. juni, 2018 – Den østrigske kansler Sebastian Kurz, der i går modtog den russiske præsident Vladimir Putin i Wien, sagde, at hans regering foreløbig vil respektere EU's dekret om sanktioner, men vil arbejde under Østrigs roterende EU-formandskab fra juli til og med december for at »revitalisere Unionens relationer med Rusland skridt for skridt. Vi mener, at en win-win-situation er bedre for begge sider end en tab-tab-situation«. Kurz gentog, at Østrig ser sig selv agere som en bro mellem øst og vest, hvilket også vil vejlede landets politikker for andet halvår.

Putin sagde, at »ikke alene er Rusland interesseret i genoprettelsen af det fulde format [af relationer], men det er vore europæiske venner også«. Han sagde, at en dialog om dette er indledt med embedsmænd fra Bruxelles, og at »diskussionerne er meget konstruktive, om end ikke lette«.

Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen demonstrerede et vist slægtskab med Rusland og berettede, at hans forældre engang havde været statsborgere i den baltiske del af Sovjetunionen, og at de talte russisk indbyrdes.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin og Østrigs præsident Alexander Van der Bellen under det officielle møde, der blev holdt i Hofburg-paladset i Wien. 5. juni, 2018.

Finansverdenens kupforsøg i Italien

– Geopolitik må ophøre i 2018.

Nyhedsorientering, maj-juni, 2018.

En virkelig spektakulær transformation i menneskehedens historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution: »En afgørende epoke har århundredet skabt, Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.« Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Download (PDF, Unknown)

EU's afvisning af de italienske vælgeres valg

starter nyt finansielt uvejr i Euroland.

Politisk Orientering v/ Tom Gillesberg, 31. maj, 2018. Del I & II

»Det bliver mere og mere tydeligt dag for dag, selv for folk, der ikke har deres daglige gang her nede på kontoret, at den verden, der var engang for lang, lang tid siden, inden der var en Brexit-afstemning i Storbritannien; inden den italienske befolkning dengang sagde nej til en ny forfatning for Italien; inden Donald Trump blev valgt til præsident; dengang for lang tid siden; den verdensorden, som vi har forladt, den kommer aldrig tilbage. Illusionen om, at den kommer tilbage, altså, at man kan gå tilbage til de 'gode gamle dage', hvor Barack Obama var en fantastisk, super, liberal præsident, som bare ville det bedste for verden, og hvor vi i den vestlige verden havde det bedste finanssystem, der kunne tænkes, hvor man kun gjorde alt muligt godt for resten af verden, osv.; den fantasi er væk, og den kommer ikke tilbage.

Det, vi står med lige nu, det er et sammenbrud; fortsættelsen af det finansielle sammenbrud, sammenbruddet af det transatlantiske, finansielle system, som vi så i 2007-08, og som så blev udsat gennem, at man simpelthen bare oversvømmede de finansielle markeder med såkaldte kvantitative lempelser i mange forskellige omgange og lod staterne overtage en stor del af finansmarkedernes spillegæld; jamen, det sammenbrud er nu på vej tilbage med forrygende hast. Og det er meget ironisk, at det, der ligesom har udløst – men det er kun udløseren, der er ikke selve årsagen – den seneste krise, jamen, det er denne her hybris, som findes i en arrogant, vestlig elite i folk, der sidder nede i EU's hovedkontor og siger, jamen, vi styrer,

hvordan det her foregår, og der er ikke nogen befolkninger, der skal få lov til at lade deres 'demokratiske rettigheder' blande sig i de dispositioner og beslutninger, som VI træffer!
...«

Video, del I og II:

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa – Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed

er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørrer i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte det klarere: »*Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.*«

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede indrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllers får at vide, at massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer, der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire**

Love foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spygate i USA, for en stor dels vedkommende pga. EIR's efterretningsrapporter[1] om britisk efterretning og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede EIR-rapport, »Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawnd Documents Concerning Your 2016 Campaign«.

Eurokrater forsøgte også at iscenesætte et kup i Østrig,

men mislykkedes

30. maj, 2018 – En Schiller Institut-kilde i Østrigs maskinindustri har til nærværende nyhedstjeneste sagt, at hans land havde været udsat for de samme forsøg på tvang fra finansmarkedernes og eurokraternes side, der nu udøves over for Italien, for at tvinge euroskeptikere ud af landets regering. Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen nedlagde imidlertid ikke veto mod dannelsen af en ny regering sidste december, med den euroskeptiske koalitionspartner Frihedspartiet. EU's tvangsgreb lykkedes ikke i Wien.

Ud over partiets politikker for euroen og EU, var Frihedspartiet også blevet angrebet for sine synspunkter vedr. Rusland og dets opposition mod EU's sanktioner mod Rusland.

Kilden sagde, at Østrigs neutrale status gør landet særlig følsomt over for udefrakommende pres, såsom dem, der kommer fra Bruxelles, og at det er grunden til, at Frihedspartiets kandidat Norbert Hofer, der nu er transportminister, næsten blev stemt ind som Østrigs nye præsident i Østrigs præsidentvalg i 2016.

Foto: Østrigs præsident, Van der Bellen.

**Den Europæiske Centralbank
iscenesatte et kup
imod den legitime italienske**

regering

29. maj, 2018 – Følgende forkortede erklæring blev i dag udgivet af Liliana Gorini, forkvinde for MoviSol (Movimento Internazionale per i Dritti Civili – Solidarietà); LaRouche-bevægelsen i Italien.

Med en intervention, der går imod de mest fundamentale regler for demokrati og folkeretten, vetoede Europa »regeringen for forandring«, der var ved at blive dannet i Italien, og som havde et klart parlamentarisk flertal. Europa gennemtvang endnu en teknokratisk regering, der havde stået klar i månedsvis, ledet af hr. Udgifts-revision, Carlo Cottarelli, hvis plan simpelt hen er at nedbringe gælden, og som kun har støtte fra det Demokratiske Parti (PD), der tabte parlamentsvalgene den 4. marts.

Dette er det seneste eksempel på den »suspendering af demokrati«, som for et år siden blev krævet af den Europæiske Union, da den introducerede det afbalancerede budget som det eneste mål for hver eneste europæiske regering, eller Angela Merkels »markeds-lydige demokrati«. Det paradoksale aspekt, som ikke har noget fortilfælde i den italienske republiks historie (som er en parlamentarisk republik og ikke en præsidentiel republik), er de grunde, som republikkens præsident Sergio Mattarella har givet for at forklare, hvorfor han nedlagde veto imod prof. Paolo Savona, en berømt økonom og tidligere regeringsminister og leder af Confindustria, som den nye regerings finansminister. Mattarella sagde, han gjorde det for ikke at bekymre »udenlandske investorer«, som frygter, at Italien kunne forlade euroen. Dette på trods af det faktum, at der i det regeringsprogram, som blev aftalt mellem Lega og Femstjernepartiet, og ligeledes i prof. Savonas udtalelse fra i søndags, ikke fandtes nogen omtale af at forlade euroen, men kun et krav om at ændre den fejlslagne politik med nedskæringer, der i Italien »har skabt fattigdom, mindskede indkomster og uligheder« (professor Savona).

I dagene op til dette uacceptable kup mod en legitim regering, som italienerne stillede store forhåbninger til, var Mattarella tilsyneladende ofte i kontakt med præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi; samme Mario Draghi, der i 2011 gennemtvang Mario Montis teknokratiske regering, der ikke var valgt af nogen italiener, med et brev, som dikterede regeringens opgaver. Den franske præsident Emmanuel Macron blandede sig ligeledes i denne beslutning ved at ringe til den tiltrædende premierminister Giuseppe Conte, før denne blev modtaget i Quirinalpaladset [præsidentens residens] med sin ministerliste, for at bede ham fjerne Paolo Savona fra denne liste, og dernæst senere, ved at støtte Mattarella i at afvise Savona.

Pressen, der taler for City of London og de finansielle lobbyer, som er ansvarlige for krisen i 2008 med deres spekulationsaktivitet, tillod sig at fornærme ikke alene Lega og Femstjernepartiet, der samarbejdede om at udarbejde et regeringsprogram, som tilsigtede at promovere jobs og bekæmpe fattigdom, men også alle italienere som et folk og kaldte dem »barbarer« (*Financial Times*) og »gratister« (*Der Spiegel*) ...

Det spørgsmål, som mange stiller, er: Hvorfor gennemtvinge ved magt en teknokratisk regering, der ikke vil holde mere end tre måneder, eftersom den ikke har flertal i parlamentet; og som, iflg. PD-politiker Massimo D'Alema, vil øge stemmerne til regeringskoalitionen mellem Lega og Femstjernepartiet fra 60 % til 80 %? Er finansmarkederne så desperate, at de må købe tid, om end det kun drejer sig om tre måneder?

Dette synes at være den virkelige årsag til statskuppet. Deutsche Bank er på randen af bankerot; bankens eksponering i derivater har nået et sådant niveau, at selv dens cheføkonom David Folkerts-Landau har afsløret den kendsgerning, at banken er blevet en hedge fund. Som den italienske økonom Alberto Bagnai, der er valgt til Senatet for Lega, i et radiointerview erklærede: »Euroen kunne krakke, men ikke pga. os. Deutsche Bank er klar til at fyre 7.000 ansatte. Alle disse storbanker

har en stærk eksponering i derivater. Lad os antage, at det er tysk privatfinansiering, der er klar til at eksplodere, i stedet for den italienske statsgæld. Vi må være parat til en sådan begivenhed.«

Desuden sagde lederen af Femstjernepartiet Alessandro Di Battista den 28. maj i et interview på nationalt Tv med Lilli Gruber i bedste sendetid, at »De forhindrede denne regering, fordi de er rædselsslagne for bankopdeling og en statslig investeringsbank«.

Så, snarere end frygten for en Ital-exit, så var det, som markederne flippede ud over, den kendsgerning, af Salvini-Di Maio-regeringen i sit program havde to punkter, som står LaRouche-bevægelsen nær, nemlig en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling og en statslig investeringsbank, med det formål at udstede kredit til realøkonomien. Det nuværende finanssystem er så råddent og så klart til at eksplodere, at det ikke vil tillade debatter og da slet ikke debatter, der omfatter sådanne punkter i et regeringsprogram for et så betydningsfuldt land som Italien, en af Europas grundlæggere. For at holde dette rådne system i live, gennemtvang tidligere italienske regeringer, fra Monti til Gentiloni, drakoniske forholdsregler til nedskæringer.

Europa, EU, Trojkaen, ECB, økonomerne og etablisementets medier nægter at forstå, at et Nyt Paradigme i løbet af de seneste år har hævdet sig og er kommet til udtryk i Brexit, Trumps valgsejr i USA, »Nej« i den italienske folkeafstemning for at ændre forfatningen, og nu det italienske valg den 4. marts. Det kommer ligeledes til udtryk i den kendsgerning, at to tredjedele af verden har tilsluttet sig præsident Xi Jinpings Bælte & Vej Initiativ, med dets win-win-politik for økonomisk samarbejde, i modsætning til den geopolitiske politik for konfrontation med Rusland og Kina, som fører til krig.

Det lykkedes dem at forhindre regeringen for forandring, som

igen vil være der om tre måneder, som Salvini sagde; men de kan ikke forhindre det Nye Paradigme, der nu hævder sig i hele verden ...

Endnu et ECB-kup i Italien

28. maj, 2018 – Det, der skete i går i Italien, kan med rimelighed beskrives som et kup. Den, der udførte kuppet, var statspræsident Sergio Mattarella; men den, der trak i trådene, er den Europæiske Centralbank.

Typisk for den generelle mediedækning, så hylder den tyske finansavis *Handelsblatt* Mattarella: »Italiens statspræsident gjorde det rigtige – *Forza Mattarella!*« *Handelsblatt* taler om det politiske kaos, der har domineret Italien i ugevis, og ignorerer det kaos, der har domineret Tyskland i månedsvis. »Sergio Mattarella har fuldt ud udnyttet sit embedes og forfatningens beføjelser og har forhindre en populistisk koalition i Italien« (»*Forza Mattarella!*« er ligesom et tilråb ved en sportsbegivenhed: »Kom så, Mattarella!«)

Avisen *Il Giornale* beretter om en fortrolig udtalelse fra Matteo Renzi, tidligere premierminister (2014-2016), til en medarbejder og sagde, »Mattarella lytter for tiden meget til Draghi og Visco«, med henvisning til hhv. præsidenten for ECB og guvernøren for Italiens Centralbank.

Mattarellas egen tale er den rygende pistol. Den var en blanding af en opstemt tale og 'fake news', leveret som et terrorist-budskab. Her følger de relevante passager:

»Jeg var enig i og godkendte alle forslag til ministerposterne, med undtagelse af økonomiministeren. Udnævnelsen af økonomiministeren udgør altid et omgående

budskab, enten et tillids- eller et advarselsbudskab, til økonomiske og finansielle operatører.

»For dette ministerium udbad jeg mig, at man pegede på en fremtrædende, politisk repræsentant for flertallet, i overensstemmelse med den politiske aftale. En repræsentant, der – udover personlig agtelse og betydning – ikke ses som tilhænger af en ofte manifesteret linje, som kunne provokere, sandsynligvis eller endda uundgåeligt, Italiens exit af euroen ...

»Vores usikre position i euroen har alarmeret italienske og udenlandske investorer og indskydere, der har investeret i vore statsobligationer og i vore selskaber. Den daglige stigning af udbredelsen øger vores statsgæld og reducerer mulighederne for, at regeringen kan afsætte midler til nye, sociale interventioner. Tab på aktiemarkedet, dag efter dag, ødelægger resurser og opsparinger i vore selskaber og hos dem, der har investeret i dem, og skitserer konkrete risici for vore borgeres og italienske familiers opsparede midler.

Vi må også være på vagt over for truslen om en stærk stigning af renterne på ejendomsværdipapirer, og over for selskabernes finansiering. Mange af os kan huske, da, før den Europæiske Monetære Union, bankrenterne nåede op på næsten 20 %.

Det er min pligt i udførelsen af den forfatningsmæssige opgave med at udpege ministre at sørge for beskyttelse af italienske opsparinger.

... Medlemskab af euroen er et valg af den yderste vigtighed for vort lands og vor ungdoms fremtid: Hvis man ønsker at diskutere det, må man gøre det åbent og dybtgående, også, fordi det ikke var et spørgsmål i valgkampen.«

Mattarella ignorerede åbenlyst en udtalelse, som økonomen Paolo Savona tidligere var kommet med, og som var publiceret af scenarieconomic.it, og i hvilken Savona gjorde det klart, at han ville holde sig til koalitionsprogrammet, som ikke

sætter spørgsmålstegn ved Italiens medlemskab i euroen eller i EU.

Dette viser, hvor rædselsslagne de europæiske eliter er; og man kan forvente, at de vil gøre hvad som helst for at bevare deres magt.

Foto: Præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi, (venstre) og guvernør for en Italienske Centralbank, Ignazio Visco.

Mulig ny italiensk regering kunne forandre Europa

22. maj, 2018 – Hvis den nye italienske regering, dannet mellem de populistiske partier M5S (Femstjernebevægelsen) og Lega, bliver til virkelighed, kunne det vælte EU's hølæs. Selv om dens anti-EU-holdninger er blevet udvandet pga. pres fra Bruxelles, formidlet gennem den italienske republiks præsident Sergio Mattarella, så kræver »Kontrakten for en regering for forandring«, underskrevet af lederne af M5S og Lega, hhv. Luigi Di Maio og Matteo Salvini, forandringer i udenrigspolitik og den økonomiske politik som, dersom de gennemføres, ville bryde EU's geopolitiske intriger og EU's nedskæringspolitik.

Kontrakten karakteriserer Rusland som en potentielt mere relevant økonomisk og kommerciel partner og kræver en ophævelse af sanktionerne. Med hensyn til Bruxelles, så foreslår den at eftergå EU's jurisdiktioner ved at tilbagelevere til medlemslandene de jurisdiktioner, der ikke på effektiv vis kan styres på unionsplan.

På den økonomiske side anbefaler kontrakten budgetfleksibilitet og en national investeringsbank; og sidst, men bestemt ikke mindst, bankopdeling: »Vi må gå over til et system, i hvilket detail-kreditbanken (dvs. alm. kommerciel bankvirksomhed, der servicerer den almene offentlighed, -red.) og investeringsbankvirksomhed er adskilt, både med hensyn til den form for aktiviteter, de bedriver, og ligeledes med hensyn til supervision.«

Dette er første gang, at bankopdeling (Glass/Steagall-loven) har været en del af et regeringsprogram. Både Lega og M5S havde faktisk Glass-Steagall i deres valgprogrammer, og så mange som 135 valgte repræsentanter, både på nationalt og lokalt plan, mest Lega-medlemmer, men også et par M5S-repræsentanter, har underskrevet en appel for Glass-Steagall, som i 2017 blev lanceret af den italienske LaRouche-bevægelse, Movisol.

En gennemførelse af Glass-Steagall ville være den enkeltstående regeringshandling, der kan gøre det af med det globale finanskasino, som kannibalisierer realøkonomien. Men for at Italien som et EU-medlem skulle kunne gøre dette, betyder det, at landet er nødt til at overtræde EU-lovgivning, som fastslår »universalbanken« som den eneste model, der kan få koncessionsbevilling. Det ville svare til at udtræde af EU eller fremtvinge en ændring af EU's traktat.

På grund af dette, og pga. den russiskvenlige udenrigspolitik, har EU-regeringsfolk og »eksperter« responderet med trusler. Den 20. maj udtalte den franske økonomiminister Bruno Le Maire, at, hvis forpligtelserne med hensyn til statsgæld, budgetunderskud og bankkonsolidering ikke opretholdes af Italien, er hele Eurozonens stabilitet truet. Dette fulgtes op af EU-parlamentets Europæiske Folkepartis (Kristendemokrater) gruppeleder Manfred Weber, der sagde, at italienske populistler leger med ilden med Italiens statsgæld. Den kendte tyske økonom Hans-Werner Sinn citeredes for at sige, »Dette vil føre til den Europæiske Unions ødelæggelse og bringe AfD

[højrefløjspartiet Alternativ for Tyskland] til magten i Tyskland.«

Alberto Bagnai, senator i sit første år, og som er en progressiv økonom, der sluttede sig til Lega med det formål at gennemføre sin pro-uafhængighedskamp, forklarede i et radiointerview: »Vi ønsker ikke at føre krig mod nogen, hverken ECB eller Europa. Vi ønsker simpelt hen at sætte vort land i en sådan tilstand, at det kan rejse sig økonomisk og udtrykke sit potentiale.«

Foto: Lederne af de italienske partier M5S og Lega, hhv. di Maio (venstre) og Salvini, der har underskrevet en regeringskontrakt.

EU's udenrigspolitiske chef Mogherini besvarer EU-parlamentsmedlems forespørgsel om Kiev-regimets undertrykkelse af Vitrenkos PSPU-oppositionsparti

24. april, 2018 – EU-kommissionens vicepræsident og høje repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik Federica Mogherini har besvaret en forespørgsel fra 20. februar, fra medlem af EU-parlamentet, Marco Zanni (Italien), om Kiev-regimets angreb mod Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU), der ledes af Natalia Vitrenko.

Selvom hun udtaler, at hun ikke kan tale om en igangværende retslig procedure, så går Mogherinis svar længere end til blotte formaliteter, og hun udtaler, at hun er bevidst om sagen, og at Ukraine forventes at overholde demokratiske regler, inklusive regler for politiske partier.

Her er teksterne på Zannis forespørgsel (E-001025) og Mogherinis svar:

»Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) blev etableret i 1996 og har siden da opereret i overholdelse af Ukraines love og Forfatning.

På sine tre seneste kongresser har PSPU ændret sine vedtægter, sit program og sine lederskabsorganer, for at overholde nye regler 'Om politiske partier i Ukraine' og 'Om fordømmelse af kommunistiske og nationalsocialistiske (nazistiske) totalitære regimer og forbud mod propaganda for deres symboler'.

Justitsministeriet har modtaget den krævede dokumentation, men har afvist ændringerne og nægtet at kommentere og forklare, hvordan beslutningerne, der blev vedtaget på de tre kongresser, skulle være i modstrid med de nye ukrainske love.

I juli 2017 henvendte PSPU sig til Distriktsadministrationsdomstolen for byen Kiev, for at klage over Justitsministeriets beslutning.

I betragtning af, at PSPU-aktivitet, inklusive deltagelse i valg, de facto er blevet stoppet siden 2015, og i forventning om en domstolsafgørelse,

Beder vi [Høje repræsentant] VP (vicepræsident) / AR om at finde ud af:

- om de kender til spørgsmålet, inklusive gennem EU-delegationen i Ukraine og EU's konsulterende mission;
- om de ikke mener, at udviklingerne repræsenterer en alvorlig overtrædelse af friheden til meninger og politiske ytringer,

eftersom PSPU er et af hovedoppositionspartierne.«

Mogherinis svar:

»På vegne af Kommissionen (24.4.2018)

Den høje repræsentant/vicepræsident er bevidst om sagen, og kan ikke tale om en igangværende retslig procedure.

Total overholdelse af internationale forpligtelser er en integreret del af værdibaserede relationer mellem den Europæiske Union og Ukraine. Fundamentale frihedsrettigheder behandles systematisk på alle niveauer i udvekslinger mellem Unionen og Ukraine, sag for sag. Den Europæiske Union opmuntrer og støtter demokratiske reformers gennemførelse i landet. I denne sammenhæng bør *internationale regler om politiske partiers frihedsrettigheder og aktiviteter behørigt respekteres*. (Fremhævelse tilføjet.)

Foto: EU-parlamentsmedlem fra Italien, Marco Zanni.

Tyskland og EU promoverer vedvarende energi for Afrika

26. marts, 2018 – Den nyligt oprettede Africa Energy Guarantee Facility (AEGF) vil levere de første, dedikerede genforsikringer for projekter for »vedvarende energi« i hele Afrika. Fællesinitiativet vil takle hovedinvesteringsudfordringer, der holder afgørende energiinvesteringer tilbage i hele Afrika og som tidligere blev lanceret på Munich Re forsikringshovedkvarterer i München af dr. Werner Hoyer, præsident for den Europæiske Investeringsbank, dr. Doris Höpke, medlem af bestyrelsen for

Munich Re, George O. Otieno, adm. dir. for African Trade Insurance Agency (ATI).

AEGF vil på signifikant vis styrke privat investering i sådanne projekter, som både vil udvide adgang til »ren energi« og bidrage til at opnå FN's mål for bæredygtig udvikling. Planen vil støtte nye investeringer fra den private sektor i kvalificeret vedvarende energi, energieffektivitet og projekter for adgang til energi i 25 subsahariske afrikanske lande, i størrelsesordenen \$1,4 mia. Hvor disse penge skal gå til hundreder af små, lokale projekter, så er den kinesiske fremgangsmåde imidlertid ganske anderledes, som det f.eks. ses i det nye vandkraftprojekt i mellemklassen i Guinea, der skal finansieres med nogenlunde samme beløb.

EIB-chef Hoyer: »Investering i vedvarende energi i Afrika er afgørende for at forbedre adgangen til energi, nedbringe energiregningerne og styrke deployeringen af vedvarende energi. Dette spændende nye partnerskab mellem EIB, Munich Re og ATI kombinerer teknisk, finansiel og sektorerfaring og lokalkendskab, der er afgørende for at takle investeringsbarrierer. Som EU-bank er EIB forpligtet til at støtte vedvarende energi for Alle, og African Energy Guarantee Facility har etableret en tydelig model for partnere til at tilslutte sig, og for andre til at følge efter.«

**Spørgsmål til EU's Mogherini
om forfølgelse
i Ukraine af Natalia**

Vitrenkos PSPU-parti

22. feb., 2018 – Den 20. feb. blev en parlamentarisk forespørgsel indgivet til EU's høje repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, af medlem af EU-parlamentet Marco Zanni (Uafhængig, Italien) med hensyn til forfølgelsen af Ukraines Progressive Socialistparti:

»Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) blev etableret i 1996 og har siden da opereret i overholdelse af Ukraines love og Forfatning.

På sine tre seneste kongresser har PSPU ændret sine vedtægter, sit program og sine lederskabsorganer, for at overholde nye regler 'Om politiske partier i Ukraine' og 'Om fordømmelse af kommunistiske og nationalsocialistiske (nazistiske) totalitære regimer og forbud mod propaganda for deres symboler'.

Justitsministeriet har modtaget den krævede dokumentation, men har afvist ændringerne og nægtet at kommentere og forklare, hvordan beslutningerne, der blev vedtaget på de tre kongresser, skulle være i modstrid med de nye ukrainske love.

I juli 2017 henvendte PSPU sig til Distriktsadministrationsdomstolen for byen Kiev, for at klage over Justitsministeriets beslutning.

I betragtning af, at PSPU-aktivitet, inklusive deltagelse i valg, de facto er blevet stoppet siden 2015, og i forventning om en domstolsafgørelse,

Beder vi [Høje repræsentant] VP (vicepræsident) / AR om at finde ud af:

- om de kender til spørgsmålet, inklusive gennem EU-delegationen i Ukraine og EU's konsulterende mission;
- om de ikke mener, at udviklingerne repræsenterer en alvorlig overtrædelse af friheden til meninger og politiske ytringer,

eftersom PSPU er et af hovedoppositionspartierne.«

Foto: Dr. Natalia Vitrenko, leder af Ukraines Progressive Socialistparti, her et screengrab fra hendes video, der blev udlagt 1. november, 2016. Den blev filmet uden for hendes kontorer, der blev besat af sikkerhedsstyrker, og det ses tydeligt, at Natalia Vitrenko er bange. Interviewet kan ses på russisk her <https://youtu.be/luE8frGHjgY>.

Er EU i færd med at udarbejde sin egen politik for Bælte & Vej?

11. jan., 2018 – Under pres er den Europæiske Union i færd med at udarbejde sit eget »udkast for det eurasiske kontinents sammenkobling«, som efter planen skal flettes sammen med Bælte & Vej Initiativet. Dette udtalte EU's ambassadør til Kina, Hans Dietmar Schweisgut, på en pressekonference i går, iflg. *Xinhua*. Alt imens meget lidt vides om denne pressekonference, så blev den holdt få timer efter, at den franske præsident Emmanuel Macron afsluttede sit statsbesøg til Kina, hvor han opfordrede Europa til at omfavne Bælte & Vej Initiativet.

Som svar på et spørgsmål om denne meddelelse om et EU-»udkast«, sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium Lu Kang på sin faste nyhedsbriefing: »Den europæiske side er velkommen til at deltage i Bælte & Vej Initiativet, og vi er rede til at arbejde sammen med dem om win-win-samarbejde inden for sammenkobling og andre områder.«

Baseret på princippet om at opnå fælles vækst gennem diskussion og samarbejde, vil Kina gå sammen med EU i fremme

af velstand og stabilitet på det eurasiske kontinent og i opbygning af et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid, sagde Lu.

Dette »udkast« stammer fra et møde mellem lederne af Kina og EU i Bruxelles i 2015, hvor det blev aftalt at styrke samarbejde på infrastrukturområdet og etablere en »platform for sammenkobling og samarbejde«. EU og Kina formulerede i fællesskab retningslinjer, inklusive »at åbne op, gennemsækelighed og finans- og miljøbæredygtighed«, under Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i maj, 2017. Dette udkast vil blive udgivet i de kommende måneder.

EU vil have en god ramme for at fremme sit samarbejde med Kina og andre europæiske og asiatiske partnere, og for at tilpasse sig Bælte & Vej, skal Schweisgut have sagt.

Foto: EU's ambassadør til Kina, Hans Dietmar Schweisgut.

**Kinas Silkevejsånd inspirerer Frankrigs Macron;
Hvornår vil den nå Berlin og Bruxelles?
Helga Zepp-LaRouche i
Nyt Paradigme Webcast, 11.**

jan., 2018.

pdf og video

Mange gange er denne form for pessimisme blot en 'comfort zone', for når folk først har boret hælene i jorden med deres pessimisme, betyder det, at de ikke behøver gøre noget, for verden er alligevel håbløs, og derfor behøver man ikke ændre den.

Det er min holdning, at, når tingene udvikler sig i en positiv retning, har alle – næsten alle på denne planet – mulighed for at forbedre ting og ændre ting til det bedre, hvis muligheden skabes. Jeg vil derfor appellere til folk om at have et kulturelt optimistisk livssyn på disse spørgsmål, for at sidde på hænderne og intet foretage sig i et historisk øjeblik som det aktuelle, er næsten en forbrydelse.

Download (PDF, Unknown)

Vil den Europæiske Union stadig eksistere i 2018?

16. dec., 2017 – Den dybe uenighed og disharmoni, der kom frem på det netop afsluttede EU-topmøde i Bruxelles 14.-15. dec., rejser tvivl med hensyn til, om denne union vil overleve i den nærmeste fremtid. EU-kommissionspræsident Jean Claude-Junckers

plan om en stor reform af unionen var ikke engang på dagsordenen på dette topmøde. Hans anden plan for at vedtage en ny immigrationsregel frem til juli 2018, for at tackle strømmen af flygtninge, der kommer til Europa, bakkes ikke op af Polen, den Tjekkiske Republik og Ungarn, der ikke accepterer Bruxelles' plan for fordeling af flygtninge via et kvotesystem mellem medlemsstaterne. I stedet afviser disse tre lande fortsat at tage flygtninge ind og foretrækker, sammen med Slovakiet, at betale Italien €36 million for at tackle »administration« af flygtningelejre i Libyen. Spørgsmål med relation til Brexit, såvel som også spørgsmålet om sanktioner mod Rusland, er stadig ikke afgjort blandt medlemsstaterne. Sanktionerne blev af EU forlænget i seks måneder med en stemme fra den fratrædende østrigske kansler Christian Kern, men FPÖ, partneren fra højrefløjten i den nye koalitionsregering i Wien, afviser sanktionerne og har meddelt, det vil nedlægge veto mod dem ved næste anledning.

EU ønsker også straffe Polen for dets afvisning af at tilpasse sine retslige reformer til Bruxelles' tankegang; EU-kommissionen har sat en deadline for forhandlinger med Polen om spørgsmålet til 20. dec., ønsker at stille Warszawa for retten og har endda truet med at suspendere Polens stemmeret i EU. Ungarn, der har sine egne kontroverser med Bruxelles, vil ikke stemme imod Polen, hvilket betyder, at EU-kommissionen ikke kan sanktionere Warszawa, fordi det ikke har opbakning fra alle de andre 26 medlemmers regeringer. Briterne vil heller ikke støtte Bruxelles. Striden med Polen kunne give bagslag mod Bruxelles: Insidere i Warszawa mener, at Polen hellere ville forlade EU end at give efter, så polakkerne kunne være ude af Unionen om to eller tre år.

Dosmerne i Bruxelles ønsker alligevel at gå frem i overensstemmelse med sloganet, som blev fortalt til medierne af en unavngiven, højtplaceret EU-embedsmand: »Lad os reparere taget, mens solen stadig skinner – 2018 vil vise, om alle 27 medlemmer stadig står sammen som én, eller nogen holder sig

udenfor.« EU-27 efter Brexit synes ikke at have megen fremtid.

Foto: Storbritanniens premierminister Teresa May og EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker under topmødet i Bruxelles, 14.-15. dec.

»En fremtid for Europa efter euroen«

Tale af Marco Zanni, medlem af EU-parlamentet, Italien, på Schiller Institutets konference i Tyskland, 25.-26. nov., 2017

Tiden er således i dag inde til, at en ny, europæisk, politisk klasse tænker over, hvad der kunne være et alternativt projekt for Europa; som kunne stille spørgsmålstegn ved den eksisterende ramme for den Europæiske Union. Som jeg sagde, så stiller vi – og jeg selv personligt, som repræsentant for det europæiske og italienske folk i Europaparlamentet – spørgsmålstegn ved denne TINA-retorik (There is No Alternative – der er intet alternativ). For vi har behov for en alternativ, institutionel ramme for det europæiske folk.

Tidligere franske premierminister de Villepin argumenterer for europæisk forpligtelse til Bælte & Vej

17. nov., 2017 – På sidelinjerne af en international konference for tænketanke i Beijing sagde den tidligere, franske premierminister, Dominique de Villepin, til Sputnik: »Den Europæiske Union bør øge sin deltagelse i initiativet, 'Ét Bælte, én Vej' (OBOR). Det kan opnås gennem den Europæiske Investeringsbank eller, for eksempel, gennem den franske Fond for Innovationer [Fonds Pour les Innovations]. Disse instrumenter bør samarbejde mere aktivt og gennemføre specifikke projekter inden for rammerne af OBOR.«

De Villepin fortsatte, »Den Europæiske Kommission og regeringerne i flere EU-stater er bekymrede over de kinesiske selskabers investeringer i strategiske sfærer af økonomien. Jeg er overbevist om, at den Europæiske Union ikke bør opgive andre lande ved at introducere endeløse kontrolforanstaltninger. EU-landene bør opbygge et samarbejde på basis af gensidig fordel, ligesom Kina gør.«

Han antydede, at disse spørgsmål ville blive diskuteret under den franske præsident Emmanuel Macrons forestående besøg til Kina, der forventes at finde sted i januar, 2018. De Villepin påpegede ligeledes spørgsmålet om Afrikas udvikling: »Det initiativ, som den [kinesiske præsident] Xi Jinping foreslår, gennemføres i Asien, bør vi gennemføre i Europa. Den

Europæiske Union bør opbygge tættere partnerskaber og et tættere samarbejde med Maghreb-landene og Afrika i lighed med Kinas Bælte & Vej. Vi kunne udvikle infrastruktur i de afrikanske stater, som ville være meget fordelagtige for vore foretagender og give en impuls til disse landes økonomier.«

De Villepin, der var fransk premierminister fra 2005-2007 under præsident Jacques Chirac, sagde, at sådanne forbindelser ville være fordelagtige for både Afrika og Europa. »Afrika ses ofte som et spørgsmål om flygtninge og udokumenterede migranter. Jeg mener, vi skal af med disse fordomme. Vi kunne skabe projekter, hvor selskaberne og institutionerne både fra den Europæiske Union og de afrikanske stater deltager. Hvis ens naboer ikke har stabilitet, er der heller ingen stabilitet i Europa«, understregede de Villepin.

EU satser på militær union – mod hvem?

14. nov., 2017 – EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, samt 23 EU-forsvarsministre, underskrev i går i Bruxelles et dokument, der kræver konkrete skridt til dannelse af en »militær forsvarsunion«. Der skal udarbejdes flere detaljer til EU-topmødet i december, hvor man på dette møde ønsker at underskrive et juridisk bindende dokument. Dette er ikke hør for hele Europa; dokumentet forudser fælles udvikling af våben, koordineret indkøb af våbenudstyr, koordineret forsvarsresearch og sandsynligvis også skabelsen af regionale forsvarshovedkvarterer (som overlapper parallelle NATO-planer).

Projektet, der foreløbig ikke engang identificerer en fjende, som europæerne skal forsvare sig mod, skal foreløbig have et budget på €5 mia. Hvorvidt dette er en »milepæl i europæisk udvikling«, for nu at bruge den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriels noget pompøse ord, vil vi få at se. EU promoverer det som en faktisk reducere af udgifterne fra medlemsstaterne, under sloganet, »mere forsvar for færre penge«!

Briterne støtter projektet, men de tilslutter sig imidlertid ikke, ligesom Danmark, Island, Malta og Irland heller ikke gør. Ikke-NATO-medlem Østrig vil imidlertid tilslutte sig, og rygterne siger, at Sverige og Finland, der ligeledes begge ikke er NATO-medlemmer, vil også samarbejde med projektet.

Foto: Federica Mogherini – en EU militær union?

Tyske maskinbyggere i VDMA: Der er kredse i EU, der er lige så dårlige som USA's Kongres

5. aug., 2017 – Under en baggrundsdiskussion om anti-sanktionserklæringen, som de tyske maskinarbejdere i den Tyske Værktøjsindustriens sammenslutning (VDMA) udstedte den 3. aug., sagde en kilde i organisationen, at det er én ting at trække strengen imod den amerikanske Kongres' planer; men det er lige så vigtigt, også at trække strengen i selve Europa imod kredse her, der sandsynligvis vil forsøge at gøre det samme som Kongressen. Kilden ville ikke specificere, hvilke »kredse«, han refererede til, men sagde, VDMA opfordrer den tyske regering til også at stå fast over for disse interne EU-

brushoveder.

To af disse, der kunne være blevet nævnt, hvis omtalte kilde havde villet det, gik faktisk selv offentligt ud: I en noget primitiv propagandaartikel imod Putin og Ruslands Gazprom, citerede Tysklands førende massetabloid *Bildzeitung* medlem af Forbundsdagen, Michael Fuchs (CDU) for at sige, »de tidligere sanktioner mod Rusland havde ingen virkning. Det er grunden til, at de nye, amerikanske sanktioner er fornuftige. Jeg er imod Nordstream 2. Allerede nu importerer vi for meget naturgas fra Rusland – mere end 35 %. Vi bør importere mere fra andre lande«. Og medlem af EU-parlamentet, Elmer Brok (CDU), sagde til *Bildzeitung*, at han er modstander af USA's sanktioner, men desuagtet, »så er Nordstream 2 et rent strategisk projekt fra den russiske stats side for at lægge pres på Polen og Ukraine gennem råmateriale-bojkotter«. Nordstream-gasledningen var ikke til nogen fordel for Europa og Tyskland, hævdede Brok. Broks ekstreme russofobi var allerede synlig under Euromaidan i Kiev i slutningen af 2013/begyndelsen af 2014, og som han helhjertet gik ind for.

VDMA-kilden sagde også, i øvrigt, at den virkeligt svage flanke i Tyskland og Europa er bankerne: Som det ses i tilfældet Iran, så udsteder de ikke kredit af frygt for selv at blive mål for sanktioner. Allerede ingen penge til forretninger med Iran, og ingen penge til forretninger med Rusland som den nye trussel.

Den Europæiske Union udvider sanktioner mod Rusland

4. aug., 2017 – I dag udvidede den Europæiske Union sanktioner

mod Rusland og føjede endnu 3 personer og 3 selskaber til listen over dem, der allerede er underlagt restriktive forholdsregler pga. deres involvering i overførsel af Siemens Selskabets gasturbiner til Krim.

De tre personer er Ruslands viceenergiminister Andrei Cherezov, departementschef i Energiministeriet Evgeny Grabchak og direktør for Technopromexport, Sergei Topor-Gilka. Technopromexport og Ineravtomatika er to af de selskaber, der er føjet til listen.

En EU-erklæring, udstedt i dag, fremfører, at »etablering af en uafhængig energiforsyning til Krim og Sevastopol støtter deres separation fra Ukraine og underminerer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed. Gasturbiner er et vigtigt element i udvikling af nye kraftværker«.

Ifølge RT, responderede Ruslands Udenrigsministerium til de nye sanktioner og kaldte dem »uvenlige og uberettigede«, og de forbeholdt sig ret til at indføre gengældelsesaktioner samtidig med at understrege, at Rusland stadig søger at opretholde økonomisk samarbejde med EU og med Tyskland.

»Vi er skuffede over politiseringen af spørgsmålet, der er blevet reduceret til det absurde«, lød erklæringen. Den fremførte, at en »løs fortolkning« af sanktionspolitikken, benyttet af den tyske regering, der krævede indførelse af nye sanktioner, »er i direkte modstrid med både folkeretten og princippet for internationale relationer«. Den kom desuden med advarslen, »ansvaret for alle eventuelle økonomiske omkostninger, der afholdes af Siemens og andre tyske selskaber, der arbejder i Rusland, til fulde falder på EU, såvel som på den tyske regering«.

Foto: En turbine i Siemens Gasturbinefabrikken i Berlin, Tyskland, 2. marts, 2017.